

ЗАКОН УКРАЇНИ ПРО БІБЛІОТЕКИ І БІБЛІОТЕЧНУ СПРАВУ

Цей Закон визначає загальні засади бібліотечної справи і бібліотечну систему України, встановлює вимоги до формування і збереження бібліотечних фондів, бібліотечного обслуговування з метою задоволення інформаційних, наукових та культурних потреб суспільства, збагачення духовного потенціалу народу.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Бібліотечна справа

Бібліотечна справа — складова частина інформаційної, виховної, культурно-освітньої діяльності, що включає комплекс державних, громадських, наукових та практичних заходів, які забезпечують організацію діяльності бібліотек, їх науково-дослідну й методичну роботу, а також підготовку бібліотечних фахівців.

Стаття 2. Бібліотека

Бібліотека — це бібліотечно-бібліографічний, культурно-просвітницький і науково-допоміжний соціальний інститут, що забезпечує акумуляцію і загальнодоступність документально-інформаційних ресурсів (книг, документів та інших носіїв інформації), які містять і зберігають знання, набуті в процесі розвитку людства, сприяють піднесенню інтелектуального та культурного потенціалу суспільства.

Бібліотеки можуть мати статус юридичної особи або входити до складу юридичної особи.

Стаття 3. Основні напрями бібліотечної діяльності

Основними напрямками бібліотечної діяльності є формування, зберігання документально-інформаційних ресурсів та бібліотечне обслуговування.

Стаття 4. Державна політика в галузі бібліотечної справи

Державна політика в галузі бібліотечної діяльності визначається принципами науковості, а також загальнодоступності, безплатності основних послуг бібліотек, поєднання державного управління і громадського самоврядування.

Основними напрямками державної політики в галузі бібліотечної діяльності є:

— стимулювання розвитку бібліотечної справи шляхом розширення матеріально-технічної бази, надання пільг щодо оподаткування і кредитування та морального й матеріального заохочення осіб, які зробили значний внесок у бібліотечну справу;

— ведення єдиної державної системи реєстрації носіїв інформації;

— створення умов для зберігання бібліотечних фондів, їх комплектування та матеріально-технічного забезпечення;

— сприяння науковим дослідженням, розробці та здійсненню цільових програм розвитку бібліотечної діяльності;

— забезпечення єдиної системи підготовки та підвищення кваліфікації бібліотечних кадрів.

Стаття 5. Право громадян, підприємств, установ і організацій на бібліотечне обслуговування

Громадяни незалежно від походження, соціального й майнового стану, расової та національної належності, статі, освіти, мови, віку, ставлення до релігії, роду і характеру занять, місця проживання, а також підприємства, установи й організації мають право на доступ до бібліотечних фондів та одержання бібліотечних послуг. Це право забезпечуються створенням мережі загальнодоступних бібліотек, заснованих на державній формі власності, та шляхом державної підтримки

загальнодоступних бібліотек, які засновані на інших формах власності й забезпечують безплатне надання основних видів бібліотечних послуг.

Основні види безплатних бібліотечних послуг, а також розмір оплати та перелік окремих видів платних послуг, що надаються бібліотекам, заснованими на державній формі власності, визначаються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Забороняється використовувати дані про користувачів бібліотеки та їх читацькі інтереси з будь-якою метою, крім наукової.

Стаття 6. Законодавство про бібліотеки та бібліотечну справу.

Відносини у сфері бібліотечної діяльності регулюються Конституцією України, Основами законодавства України про культуру, цим Законом, іншими актами законодавства, прийнятими відповідно до нього.

Розділ II

БІБЛІОТЕЧНА СИСТЕМА УКРАЇНИ

Стаття 7. Основи організації і функціонування системи бібліотек

Бібліотечна система України — це розгалужена мережа бібліотек різних видів, заснованих на державній (загальнодержавній та комунальній), колективній чи приватній формах власності.

Бібліотечна система організовується і функціонує на основі:

— створення територіальних, відомчих (галузевих), міжвідомчих (міжгалузевих та інших) бібліотечних систем і об'єднань, підпорядкованих відповідним цен-

* Друкується за газетою «Голос України» від 2 березня 1995 р.

тральним (або головним) бібліотекам та існування окремих бібліотек різних типів і видів (поза межами цієї системи);

— здійснення на загальнодержавному, регіональному та галузевому рівнях централізованого, скооперованого або скоординованого комплектування фондів бібліотек, обробки документально-інформаційних ресурсів, створення спільно з підприємствами, установами та організаціями, діяльність яких пов'язана зі збиранням, обробкою або накопиченням інформації, єдиних довідково-інформаційних фондів та банків даних;

— узгодження профілю комплектування фондів бібліотек, спільної організації науково-дослідної, науково-бібліографічної та науково-методичної роботи, спільного використання технічних засобів, здійснення інших форм координації і кооперації роботи бібліотек, незалежно від підпорядкованості в масштабах міста, району, області, Автономної Республіки Крим, держави в цілому, а також окремих галузей народного господарства.

Стаття 8. Види бібліотек

На території України утворюються і діють бібліотеки та системи бібліотек, що відрізняються за своїм цільовим призначенням, складом користувачів, спеціалізацією бібліотечних фондів та іншими ознаками: публічні бібліотеки для дорослих, юнацтва, дітей; наукові й спеціальні, спеціалізовані бібліотеки загального користування, а також для осіб з фізичними вадами, бібліотеки навчальних закладів та наукових установ; універсальні, багатогалузеві й галузеві бібліотеки тощо.

Відповідно до значення і функцій утворюються бібліотеки: всеукраїнські, бібліотека Автономної Республіки Крим, обласні, центральні районні й міські Централізованих бібліотечних систем, також окремі районні, міські та сільські. Віднесення бібліотек до зазначених категорій здійснюється відповідними органами Міністерства культури України, Автономної Республіки Крим, місцевими органами влади, крім випадків, передбачених цим Законом. Міністерство культури України визначає бібліотеки, що виконують функції науково-методичних центрів.

Стаття 9. Національна бібліотека України

Національна бібліотека України — головна всеукраїнська бібліотека — є культурним, документально-комунікативним та науково-дослідним центром, що забезпечує у взаємодії з національними спеціалізованими та іншими бібліотеками максимально повне формування, зберігання та загальнодоступність документально-інформаційних ресурсів.

Національна бібліотека України створюється Верховною Радою України і виконує функції парламентської. Загальнодержавний характер її діяльності забезпечує Міністерство культури України.

Бібліотечні фонди Національної бібліотеки України становлять національне багатство народу України і перебувають під охороною держави.

Національна бібліотека України має право на обов'язковий безплатний примірник усіх друкованих видань та окремих інших документально-інформаційних носіїв, що випускаються в Україні.

Статут Національної бібліотеки України, перелік та порядок передачі документально-інформаційних носіїв, що випускаються в Україні, а також перелік документально-інформаційних носіїв, що підлягають обов'язковому зберіганню у фондах Національної

бібліотеки України, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 10. Національні спеціалізовані бібліотеки

Національні спеціалізовані бібліотеки є головними всеукраїнськими галузевими бібліотечними установами з питань бібліотечного та інформаційного забезпечення, національними книгосховищами, сховищами інших носіїв інформації, галузевими організаційно-методичними центрами відповідної мережі бібліотек.

Засновником національної спеціалізованої бібліотеки виступає відповідний центральний орган державної виконавчої влади.

Статус національної надається спеціалізованій бібліотеці Кабінетом Міністрів України за пропозицією засновника та Міністерства культури України.

Національна спеціалізована бібліотека має право на обов'язковий безплатний примірник відповідних спеціалізованих друкованих видань чи інших носіїв інформації, що випускаються в Україні.

Положення про Національну спеціалізовану бібліотеку, перелік та порядок передачі спеціалізованих документально-інформаційних носіїв, що випускаються в Україні, а також перелік спеціалізованих документально-інформаційних носіїв, що підлягають обов'язковому зберіганню у фондах Національної спеціалізованої бібліотеки, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Взаємодія бібліотек з підприємствами, установами та організаціями

Функціонування бібліотек здійснюється на основі взаємодії бібліотек з іншими культурно-освітніми й науковими закладами, підприємствами, установами та організаціями, діяльність яких пов'язана зі збиранням, обробкою або накопиченням інформації (преса, книговидавництво, кіно, телебачення, радіомовлення тощо), об'єднаннями громадян.

Наукові та науково-технічні бібліотеки, співпрацюючи з підприємствами, установами та організаціями, діяльність яких пов'язана зі збиранням, обробкою або накопиченням інформації, сприяють взаємному комплектуванню фондів патентною, нормативно-технічною і конструкторською документацією, неопублікованими матеріалами та іншою спеціалізованою літературою.

На підприємствах, в установах і організаціях, які не мають бібліотек, але мають у своєму складі підрозділи науково-технічної інформації, відповідні документально-інформаційні ресурси зосереджуються у фондах цих підрозділів.

Розділ III

ПОРЯДОК СТВОРЕННЯ І ЛІКВІДАЦІ БІБЛІОТЕК

Стаття 12. Створення бібліотек

Бібліотеки створюються відповідно до соціально-економічних, національних, культурно-освітніх, виробничих потреб суспільства за наявності встановленого мінімуму бібліотечного фонду, матеріально-технічного та кадрового забезпечення. Бібліотеки, засновані на державній формі власності, створюються згідно з нормативами, встановленими відповідними відомствами.

Мінімум бібліотечного фонду для окремих видів бібліотек визначається Кабінетом Міністрів України.

Бібліотеки можуть створюватись і діяти в усіх організаційно-правових формах. Іноземні юридичні та фізичні особи мають право створювати бібліотеки на

території України на загальних підставах, якщо інше не передбачено законодавством України.

Бібліотека діє на основі статуту (положення), що затверджується її засновником (засновниками). Статут (положення) не повинен суперечити чинному законодавству.

Стаття 13. Реєстрація бібліотек

Реєстрація бібліотек незалежно від їх форми власності проводиться за місцем знаходження у виконавчому комітеті міської (крім міст з районним поділом), районної Ради народних депутатів.

В цьому разі бібліотека набуває статусу юридичної особи.

Свідоцтво про реєстрацію бібліотеки є підставою для відкриття рахунків в установах банків.

За реєстрацією бібліотеки вноситься плата, розмір якої встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Створення бібліотеки в складі юридичної особи такої реєстрації не потребує.

Відмова в реєстрації оскаржується в судовому порядку.

Для реєстрації подаються такі документи:

- рішення засновника (засновників) або уповноваженого ним (ними) органу про створення бібліотеки;
- статут (положення) відповідної бібліотеки;
- документ, що засвідчує сплату коштів за державну реєстрацію;

— документи, що засвідчують мінімум бібліотечного фонду, джерела фінансування для належного функціонування бібліотеки.

Реєстрація здійснюється (за наявності всіх документів) за заявницьким принципом протягом не більше п'яти робочих днів.

Орган, який здійснює реєстрацію, зобов'язаний протягом цього терміну видати посвідчення про реєстрацію і в десятиденний термін подати відомості до органів державної статистики.

Стаття 14. Реорганізація бібліотек

Реорганізація (злиття, приєднання, поділ, виділення, перетворення) бібліотек може відбуватися відповідно до чинного законодавства.

Перереєстрація бібліотеки проводиться в разі зміни форми власності або назви бібліотеки й здійснюється в порядку, встановленому для її реєстрації.

Забороняється приватизація і перетворення (перепрофілювання) бібліотек, які є юридичними особами і засновані на державній формі власності.

У разі приватизації майна юридичної особи, в складі якої є бібліотека, одночасно можуть бути приватизовані бібліотечні фонди та інше майно, необхідне для її діяльності, за наявності зобов'язання нового власника продовжити подальше функціонування бібліотеки протягом десяти років. У разі відсутності такого зобов'язання зазначене майно не підлягає приватизації, а рішення щодо подальшого управління ним або передачі його у господарське відання приймає орган приватизації.

Стаття 15. Ліквідація бібліотек

Бібліотеки ліквідуються за рішенням власника, суду, арбітражного суду у випадках, передбачених чинним законодавством.

У разі ліквідації (не пов'язаної зі зміною форми власності) державних підприємств, установ, організацій, у складі яких є бібліотеки, бібліотечні фонди та інше майно, необхідне для її діяльності, переходять до правонаступника.

Доцільність реорганізації та ліквідації бібліотек,

заснованих на державній формі власності, визначається відповідними органами влади.

Розділ IV

БІБЛІОТЕЧНІ ФОНДИ

Стаття 16. Склад бібліотечних фондів

Бібліотечний фонд — це сукупність документально-інформаційних ресурсів (книг, документів, рукописів, аудіовізуальних матеріалів, інших носіїв інформації).

Бібліотечні фонди формуються як універсальні, галузеві, спеціалізовані, залежно від виду носія інформації тощо.

Стаття 17. Державний бібліотечний фонд України

Державний бібліотечний фонд України становлять фонди бібліотек, взаємопов'язаних координованим комплектуванням, єдиним довідковим апаратом, системою депозитарного зберігання, перерозподілу і взаемовикористання фондів.

Особливо цінні, рідкісні видання та колекції включаються до Державного реєстру національного культурного надбання України згідно з положенням, яке затверджується Кабінетом Міністрів України.

Архівні, рукописні та окремі документи, зібрані в бібліотеці, входять до складу Національного архівного фонду України згідно з Законом України «Про Національний архівний фонд і архівні установи».

Стаття 18. Комплектування бібліотечних фондів

Бібліотеки мають пріоритетне право на придбання книг, документів, інших носіїв інформації відповідно до профілю комплектування їх фондів.

Це право забезпечується одержанням обов'язкових примірників книг, документів, інших носіїв інформації у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, випуском літератури за державним контрактом, наявністю спеціалізованих торговельних організацій і підприємств (бібліотечних колекторів, магазинів тощо), пільговим оподаткуванням видавництва, поліграфічних та інших підприємств, які забезпечують бібліотеки документально-інформаційними ресурсами.

Комплектування бібліотечних фондів здійснюється будь-яким шляхом, не забороненим законодавством.

Видання та інші матеріали, що не входять до Національного архівного фонду України, можуть бути передані безкоштовно з фондів одних бібліотек до фондів інших бібліотек.

Маловикористовувані, але цінні в науковому й художньому відношенні книги, документи та інші носії інформації можуть передаватися в бібліотеки-депозитарії.

Порядок передачі зазначених видань у бібліотеки-депозитарії визначається Міністерством культури України.

Стаття 19. Облік, зберігання і використання документально-інформаційних одиниць, що знаходяться в бібліотечних фондах

Збереження документально-інформаційних одиниць, що знаходяться в бібліотечних фондах, здійснюється відповідно до чинного законодавства та встановлених стандартів, технічних умов та інших нормативних документів.

Власник бібліотеки забезпечує належні матеріально-технічні умови для збереження і використання фондів.

Облік, зберігання та використання документально-інформаційних одиниць, що знаходяться в бібліотечних фондах, здійснюється відповідно до правил, затверджених Міністерством культури України.

Вилучення з бібліотечних фондів книг, документів

та інших носіїв інформації, в тому числі ветхих, застарілих у науково-технічному, виробничому відношеннях, втрачених друкованих видань чи інших носіїв інформації здійснюється у порядку, визначеному Міністерством культури України.

Забороняється вилучення документів з бібліотечних фондів за ідеологічними чи політичними ознаками.

Облік, зберігання та використання книг, документів та інших носіїв інформації, що знаходяться в бібліотечних фондах і є пам'ятками історії та культури, здійснюються відповідно до чинного законодавства.

Облік, зберігання та використання документів Національного архівного фонду України, що знаходяться в бібліотеках, здійснюються за правилами, що затверджуються Головним архівним управлінням при Кабінеті Міністрів України.

Стаття 20. Відповідальність за шкоду, заподіяну бібліотечному фонду

Особи, які заподіяли шкоду бібліотечному фонду, несуть відповідальність згідно з чинним законодавством.

Правилами користування бібліотечним фондом може передбачатися кратно відшкодування шкоди у зв'язку зі втратою, знищенням, пошкодженням або розкраданням книг, документів, інших носіїв інформації, в тому числі окремих одиниць бібліотечного фонду.

Розділ V

БІБЛІОТЕЧНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ

Стаття 21. Бібліотечне обслуговування

Формами бібліотечного обслуговування є: абонемент, читальний зал, обслуговування поза бібліотекою (бібліотечні пункти, пересувні бібліотеки), а також інші форми.

Користувачами бібліотечних послуг є: юридичні й фізичні особи України, зарубіжних країн та особи без громадянства.

Користування бібліотечними послугами є добровільним і здійснюється на умовах і в порядку, передбачених правилами, що встановлюються власником бібліотеки.

Типові правила користування бібліотеками затверджуються Міністерством культури України.

Правилами користування бібліотекою може передбачатися грошова застава за особливо цінні книги та об'єкти користування.

Стаття 22. Права та обов'язки бібліотек

Бібліотеки в порядку, передбаченому їх статутами (положеннями), мають право: визначати зміст, напрями й конкретні форми своєї діяльності; визначати структуру бібліотеки, штати, форму оплати праці бібліотечних працівників; здійснювати співробітництво з бібліотеками та іншими установами зарубіжних країн, розпоряджатися коштами, отриманими від надання платних послуг, благодійних внесків тощо; залучати додаткові кошти для розвитку статутної діяльності та стимулювання працівників бібліотек.

Бібліотеки зобов'язані: надавати користувачам доступ до бібліотечного фонду та довідково-інформаційних матеріалів і можливість користування ними згідно зі встановленими правилами; виконувати інші вимоги щодо обслуговування користувачів, встановлені правилами користування бібліотеками.

Стаття 23. Права та обов'язки користувачів

Користувачі мають право одержувати у користування книги, документи та інші носії інформації з бібліотечних фондів відповідно до правил користуван-

ня бібліотекою; користуватися послугами довідково-інформаційного, бібліографічного характеру та отримувати інші послуги (в тому числі платні).

Користувачі бібліотек зобов'язані дотримувати правил користування бібліотекою.

Стаття 24. Обмеження у наданні бібліотечних послуг

Обмеження у наданні бібліотечних послуг, що стосуються доступу до бібліотечних фондів, допускаються у випадках, передбачених законодавством України.

Розділ VI

УПРАВЛІННЯ БІБЛІОТЕЧНОЮ СПРАВОЮ

Стаття 25. Державне управління бібліотечною справою

Центральним органом державної виконавчої влади, що здійснює загальне методичне керівництво бібліотеками і координує їх роботу, є Міністерство культури України.

Міністерства, державні комітети, відомства, інші державні органи та організації здійснюють керівництво підвідомчими їм бібліотеками.

Міністерство культури України як центральний орган державної виконавчої влади реалізує єдину державну політику щодо бібліотечної справи в Україні; формує вимоги щодо державного статистичного обліку бібліотек, заснованих на території України; визначає державні потреби щодо бібліотечного обслуговування та нормативи, що гарантують його належний рівень; створює спеціалізовані організаційні структури для матеріально-технічного та науково-методичного забезпечення бібліотечної діяльності; здійснює координацію робіт по об'єднанню бібліотек в єдину інформаційну систему; організує підготовку бібліотечних кадрів; здійснює контроль за діяльністю державних бібліотек, збереженням ними єдиного бібліотечного фонду України; організує наукові дослідження в галузі бібліотекознавства, бібліографії, документознавства та науково-інформаційної діяльності; встановлює державні бібліотечні стандарти.

Міністерства та інші органи державної виконавчої влади реалізують державну політику в галузі бібліотечної справи, визначають систему управління мережею підпорядкованих їм бібліотек, забезпечують координацію їх діяльності з бібліотечною системою Міністерства культури України.

Стаття 26. Участь громадськості в бібліотечній справі

Держава сприяє розвитку суспільної активності громадян і залучає громадські організації до управління бібліотечною справою.

Громадяни та їх об'єднання мають право брати участь у фінансуванні бібліотечних програм, підтримці творчих починань у діяльності бібліотек, вирішенні соціальних і побутових проблем бібліотечних працівників.

Це право реалізується шляхом створення читацьких та наглядових рад бібліотек, благодійних фондів, розвитку інших форм спонсорства, меценатства.

Органи виконавчої влади у межах своєї компетенції можуть делегувати громадським організаціям культурологічної спрямованості окремі повноваження щодо розвитку бібліотечної справи, здійснюють контроль за реалізацією цих повноважень.

У своїй діяльності громадські організації культурологічної спрямованості керуються цим Законом, Законом України «Про об'єднання громадян», іншими законодавчими актами.

Стаття 27. Фінансування бібліотек

Фінансування державних бібліотек здійснюються за

рахунок коштів державного бюджету, передбачених державою на нормативній основі на розвиток бібліотечної справи.

Основними джерелами фінансування бібліотек, заснованих державними органами, є державний і місцеві бюджети; бібліотек, заснованих на колективній та приватній власності - кошти засновників.

Держава фінансує будівництво й реконструкцію державних бібліотечних будівель (споруд) і приміщень, стимулює розвиток позастанціонарних форм обслуговування жителів віддалених районів, осіб з фізичними вадами, розробку та реалізацію цільових програм.

Додаткове фінансування державних бібліотек може здійснюватися з позабюджетних коштів, коштів підприємств, установ, організацій, в тому числі об'єднань громадян за рахунок власної господарської діяльності, пожертвувань та з інших джерел, не заборонених законодавством.

Валютні кошти на потреби бібліотек виділяються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Валютні надходження до бібліотек (інформаційне обслуговування іноземних організацій та громадян, інші види послуг) залишаються у розпорядженні бібліотек і використовуються на забезпечення їх статутної діяльності (придбання літератури, технічних засобів тощо).

Стаття 28. Матеріально-технічне забезпечення

Засновники бібліотек зобов'язані забезпечувати їх будівлями (спорудами), збудованими за спеціальними проектами, або іншими упорядкованими приміщеннями, що відповідають умовам обслуговування читачів і збереження фондів, відповідними засобами механізації і автоматизації бібліотечних процесів, розмножувальною технікою, іншим обладнанням та транспортом.

Забороняється переміщення бібліотек без надання рівноцінного приміщення для обслуговування читачів, роботи працівників, збереження фондів.

Стаття 29. Науково-методичне і кадрове забезпечення бібліотечної справи

Надання бібліотекам методичної допомоги покладається на бібліотеки — науково-методичні центри.

Бібліотеки — науково-методичні центри видають у встановленому порядку бібліографічні, методичні посібники та інші матеріали.

Органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, підприємства, установи й організації здійснюють заходи щодо забезпечення бібліотек працівниками зі спеціальною бібліотечною освітою, підвищення їх кваліфікації, поліпшення житлово-побутових умов бібліотечних працівників, а та-

кож здійснюють їх матеріальне й моральне заохочення.

Пріоритетне право на вакантні посади мають особи з вищою і середньою бібліотечною освітою.

Стаття 30. Господарська діяльність бібліотек

Бібліотеки здійснюють господарську діяльність відповідно до чинного законодавства та їх статутів (положень).

Майно, придбане за рахунок прибутків, одержаних від платних послуг, належить бібліотеці.

В порядку, передбаченому законодавством, бібліотеки, що безкоштовно надають основні види бібліотечних послуг, звільняються від оподаткування прибутків, отриманих від надання платних бібліотечних послуг.

Стаття 31. Соціальні гарантії працівників бібліотек

Держава гарантує та забезпечує працівникам бібліотек встановлення середньої заробітної плати у розмірі не нижче середнього рівня заробітної плати працівників народного господарства.

На працівників бібліотек незалежно від форм власності й статусу поширюється законодавство про працю, соціальне забезпечення і соціальне страхування.

Працівники бібліотек, які працюють у сільській місцевості та селищах міського типу, мають пільги щодо оплати житла, опалення, освітлення тощо відповідно до чинного законодавства.

Підприємства, установи й організації за рахунок власних коштів можуть встановлювати додаткові пільги працівникам бібліотек.

Розділ VII МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В ГАЛУЗІ БІБЛІОТЕЧНОЇ СПРАВИ

Стаття 32. Міжнародне співробітництво в галузі бібліотечної справи

Міжнародне співробітництво в галузі бібліотечної справи здійснюється на основі міжнародних договорів, укладених Україною, Основ законодавства України про культуру, цього Закону та інших актів законодавства України.

Розділ VIII ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО БІБЛІОТЕЧНУ СПРАВУ

Стаття 33. Відповідальність за порушення законодавства про бібліотечну справу

Особи, винні в порушенні законодавства про бібліотечну справу, несуть відповідальність згідно з чинним законодавством.

Президент України
Л.КУЧМА.
м.Київ,
27 січня 1995 року.

